

אגרת / שוהם

בס"ד

י"ח טבת התשפ"ד פרשת "ויחי" בניסת שבת: 16:24 צאת שבת: 17:24 חצות היום 11:42 גיליון מס' 983

ברכתו של שבט לוי

בפרשתנו, יעקב אבינו מברך את ילדיו לפני מותו. את ראובן, שמעון ולוי, הוא אינו מברך אלא מוכיח אותם על מעשיהם – את ראובן על בלבול יצועי אביו ואת שמעון ולוי על הריגת אנשי שכם:

בראשית פרשת ויחי פרק מ"ט

וְרֹאשִׁית אֹנִי יִתֵּר שְׂאֵת... כִּי עָלִית מִשְׁכְּבִי אֲבִיד אֶזְחַלְלֶת יְצוּעֵי עָלָה...

שְׁמַעוֹן וְלֵוִי אֲחִים כְּלִי חֶמֶס מְכֻרְתֵיהֶם: בְּסֶדֶם אֶל תָּבֹא נַפְשִׁי בְּקֶהֱלֶם אֶל תַּחַד כְּבִדִּי כִּי בְּאֶפֶס הָרְגוּ אִישׁ וּבְרָצוֹנָם עָקְרוּ שׁוֹר: אֲרוּר אֶפֶס כִּי עָז וְעִבְרָתָם כִּי קִשְׁתָּה אֶחְלֶקֶם בְּיַעֲקֹב וְאֶפִּיצֶם בְּיִשְׂרָאֵל:

בדברים אלו יעקב מכריז על שלושת בניו הגדולים כראויים לעונש ולא לזכויות הבכורה, ואכן – לשבט ראובן אין כל מעמד מיוחד מכאן והלאה, ושמעון ולוי אפילו לא יקבלו נחלה בארץ, כמו שיעקב אמר, "אחלקם ביעקב ואפיצם בישראל". אלא שכאן מתעוררת שאלה: אם יעקב הוכיח את שבט לוי על פעולותיו ומעשיו, כיצד דווקא הוא יקבל את הכהונה? כיצד דווקא מתוכו ייבחר משה רבינו, שיושיע את ישראל? לאור ברכתיו של יעקב בפרשתנו היינו מצפים שהשבט שייבחר יהיה יהודה או יוסף.

התשובה לכך נמצאת בדברי הרמב"ם (משנה תורה, הלכות עבודה זרה), בהם הוא מפרט כיצד התגלגלה האמונה ב-ה' כא-ל אחד:

רמב"ם הלכות עבודה זרה פרק א

...ויעקב אבינו למד בניו כולם והבדיל לוי ומינהו ראש והושיבו בישיבה ללמד דרך השם ולשמור מצות אברהם, וצוה את בניו שלא יפסיקו מבני לוי ממונה אחר ממונה כדי שלא תשכח הלמוד, והיה הדבר הולך ומתגבר בבני יעקב ובנלוים עליהם ונעשית בעולם אומה שהיא יודעת את ה', עד שארכו הימים לישראל במצרים וחזרו ללמוד מעשיהן ולעבוד כוכבים כמותן חוץ משבט לוי שעמד במצות אבות, ומעולם לא עבד שבט לוי עבודת כוכבים...

יעקב אבינו ייעד את כל בניו, כל עם ישראל, לעבוד את ה' ולדעתו, אלא שרק שבט לוי שמר את עבודת ה' בעבודת מצרים. דברי הרמב"ם מבוססים, ככל הנראה, על נבואתו הראשונה של שמואל הנביא, בה הוא אומר לעלי שכבר במצרים ה' נגלה על שבט לוי ובחר אותם לכהן לו. מדוע דווקא שבט לוי לא עבד עבודת אלילים? האם רק בגלל העובדה שיעקב ייחד אותו לכך?

כנראה דווקא הקללה שקילל אותו יעקב אבינו, שלא יקבל נחלה אלא יחולק ויופץ בישראל, היתה לו לברכה. בעוד שאר השבטים נאחזים באדמת מצרים וממילא מתערים בתרבות המצרית, מליאת עבודת האלילים, שבט לוי דבק במה שאמר להם יעקב – לא להיאחז באדמה (שבט שמעון כנראה לא שמר). כך שבט לוי שמר על האמונה המקורית שנמסרה לו מיעקב, אמונת הייחוד, וכך שבט לוי נבחר לכהן, וממנו נבחר משה, אדון הנביאים ומושיע ישראל.

עם ישראל נמצא בימים אלו בצרה גדולה, מכאיבה ומצערת. אך כמו דברי יעקב לבנו לוי, גם הדבר הרע הזה שהביא עלינו ה', יכול להפוך לברכה. איננו יודעים איך, וייתכן שרק ממרחק שנות-דור או יותר נדע (ואולי גם אז לא), אבל בכוחו של ה' להפוך כל קללה לברכה.

יהי רצון שיהפוך ה' את הקללה הזאת לברכה,

מרדכי דוד ירט, כולל "עולמות", שוהם

השפעת בני האדם על אופן ההתרחשות של מהלכים היסטוריים. "הסבר" לאור המדע

אנו רואים בהיסטוריה אחד מגילויי אלוקים. אנו מאמינים שיש כוון למהלכים היסטוריים. אם אלוקים מנהיג את "העולם ההיסטורי" מה חלקם של אדם ואנושות? אם יש תכלית ומטרה למהלכים היסטוריים, מה נשאר למאמצי בני אדם? הרי אם הכל בידי השמים סמכותו של אדם מפוקפקת, ואם הכל בידי האדם, מי יערב לנו שהמטרה המהלך היסטורי תושג? בחלק הראשון של מאמר אנסה "ליישוב" את הסתירה בין בחירה חופשית של בני האדם ובין מהלך אלוקי בעזרת תופעה פיזיקאלית. בחלק השני אתייחס להשפעת בני האדם על אופן ההתרחשות של המהלך ההיסטורי. גם בחלק זה של המאמר אשתמש בדוגמא פיזיקאלית. ברור שההסבר המדעי אינו הוכחה "אמיתית" שאין לנו, בני האדם, תפיסה כלשהי באלוקות, וההסבר המדעי הוא מעין לבוש לאמיתות אלוקיות ומגיע כדי לשבר את האוזן.

דואליזם חלקיק-גל

התופעה המוזרה של תורת הקוונטים נקראת הדואליזם חלקיק-גל. אדגים את התופעה בעזרת ניסוי של שני חריצים. ניסוי זה הוא אחד הניסויים הידועים בתורת הקוונטיים. מטרת הניסוי היא, להבחין בין התנהגות חלקיקים לבין התנהגות גלית. במהלך הניסוי, מוקרנים אלקטרונים, חלקיקים מזעריים הנמצאים באטום בעלי מטען שלילי, על מסך הנמצא מאחורי מחיצה ובה שני חריצים דקים. מכיוון שאלקטרונים הם חלקיקים, היה צפוי שהם יפגעו במסך שממול לסדקים, ובמקום הפגיעה היו אמורים להופיע שני פסים בהירים. בפועל, התקבלה תמונה של פסים בהירים וכהים לסירוגין לאורך המסך. התמונה שהתקבלה אופיינית להתנהגות גלית, למשל כאשר מקרינים אלומה של אור. הפסים לסירוגין נגרמים בגלל תופעה הנקראת התאבכות גלים. המסקנה המוזרה והבלתי נמנעת היא, שאלקטרון הוא גם בעל תכונות גליות. כאשר הניחו גלאי בין באחד מהחריצים לבין המסך כדי לקבוע את מספר האלקטרונים העוברים דרך החריץ, התבנית של התאבכות, הפסים הבהירים והכהים לסירוגין, נעלמה ובמקומה הופיעו שני פסים מול החריצים המאפיינים את התנהגות של חלקיקים. זאת אומרת, שאלקטרון הוא בעל תכונות גליות או חלקיק בהתאם למדידה. תופעה זו מכונה הדואליזם חלקיק-גל.

התנהגות של הכלל שונה מהתנהגות הפרטים בתוך הכלל

בניסוי המתואר לעיל, אם יוקרן אלקטרון בודד לעבר שני חריצים - אנחנו נראה על המסך נקודה בודדת, במיקום שבו פגע האלקטרון. זה מדגים את העובדה שהאלקטרון הוא חלקיק - כיוון שהיה לו מיקום נקודתי בעת פגיעתו במסך. עם זאת, האלקטרון הוא גם גל, משום שמיקום הפגיעה שלו הוא הסתברותי - אבל כאשר יוקרנו מספר אלקטרונים על המסך תוצר תבנית התאבכות, הפסים הבהירים והכהים לסירוגין. כביכול, לכל אלקטרון ישנה "בחירה חופשית" לאן לפגוע על המסך, אבל התבנית הסופית שתוצר מאוסף של אלקטרונים (תבנית התאבכות) קבועה מראש. (במאמר מוסגר, ישנם דוגמאות רבות המעידות שהכלל הוא אינו צירוף פשוט של פרטים. אלא נוצרת מהות חדשה. למשל תכונת רטיבות של מים, למרות שלכל מולקולה אין תכונת רטיבות וכו'). לבני האדם ניתנה אפשרות של בחירה חופשית - מבחינת הרשות נתונה - שתיקבע את גורלו, אבל המהלך ההיסטורי הכולל בידי שמיים. אבל אופן ההתרחשות של המהלך ההיסטורי הוא בידי בני האדם.

אופן ההתרחשות של מהלכים היסטוריים

באמצע מאה ה-20 פותחו תיאוריה מתמטית ופיזיקלית הנקראת "תורת קטסטרופות או סינגולאריות". התאוריה המסבירה את התנהגותן של מערכות שונות. בעזרת תיאוריה זאת ניתן להסביר תופעות טבע רבות ותהליכים סוציולוגיים ופסיכולוגיים. אחד ההיבטים המעניינים של תורת הקטסטרופות הוא היכולת לנבא את ההתנהגות של מערכות לא ליניאריות שונות. אם נתאר את עולמנו כמערכת לא ליניארית (מורכבות) נוכל "להסביר" את התפתחותן של האדם והאנושות לאור התיאוריה הזאת. המסקנות הבאות - עבור מערכות לא ליניאריות הנמצאות במצב יציב "רע" ושקיים עבורם מצב יציב אחר "טוב יותר" הובאו בספרו המתמטי של ARNOLD (Catastrophe theory, 1990).

1. תנועה עקבית לקראת מצב טוב יותר מביאה מיד את המערכת למצב "רע" יותר. תכיפות הופעת ה"רע" גדלה ככל שצוידים למצב "טוב יותר".
2. בזמן התנועה ממצב "רע" ל"טוב יותר" גדלה התנגדות המערכת לשינוי המצב.
3. ההתנגדות המקסימלית מושגת לפני המצב "הרע" ביותר (נקודת קטסטרופה) שדרכו המערכת צריכה לעבור על מנת להגיע למצב "טוב יותר". אחרי שהמערכת עוברת את המצב של ההתנגדות המקסימלית, עדיין ה"רע" ממשיך להתגבר.
4. בהתקרבות המערכת למצב ה"רע" ביותר, החל מרגע מסוים ההתנגדות קטנה ונעלמת כליל והמערכת עוברת למצב "טוב". ככל שהמערכת מורכבת יותר, עוצמת ה"רע" גדלה, וככל שה"טוב" הסופי גדול יותר, גם ה"רע" גדול יותר. מערכת פשוטה תעבור למצב "טוב יותר" ללא נפילה ל"רע". במערכות מורכבות לא יתכן לעבור למצב "טוב יותר" מבלי לעבור את נקודת הקטסטרופה. זאת אומרת במהלך היסטורי לכוון "טוב יותר" (שהרי ה' מיטיב) בהכרח עוברים דרך יסורין (נקודות קטסטרופה).

הפיכת מערכת מורכבת למערכת פשוטה בידי בני האדם. ואפקט מייסנר.

קיים אפקט על שם מייסנר. האפקט מתייחס למוליכים חשמליים רגילים ולעל-מוליכים. במוליך רגיל האלקטרונים שבו נמצאים באופן כאוטי עם מפעילים עליו שדה מגנטי הוא חודר אל המוליך. לעומת זאת במוליך-על (התנגדות חשמלית אפסית) כל האלקטרונים "פועלים" בצורה קוהרנטית אין השפעה של שדה המגנטי עליו. אהבת ה' אהבת האדם ואחדות ביננו הופכים את מערכת המורכבת של החיים למערכת פשוטה. ורק אם נצליח להתאחד ותשרור אהבה ביננו ואהבת ה' רק אז נצליח לעבור את המהלך האלוקי ללא ייסורים.

שבת שלום, שנתבשר בשורות טובות שמריהו קידר

קהילת שוהם משתתפת בצערו של אביעזר גראואר ומשפחתו עם פטירת אמו עטרה גראואר ז"ל

מן השמים תנוחמו

מזל טוב!

לרב דוד ולאביבה סתיו

להולדת הנכדה

בת לדבורהלה ולבנימין

לתמי וליוסי מונזון

לנישואי הבן

יאיר עם יובל

חידון א' ב' לפרשת ויחי

נכתב ע"י זיוה מונסונגו

- א. הצעיר מבני יוסף.
 - ב. מקום קבורת רחל.
 - ג. שם נערך המספד הגדול שעשו ליעקב אבינו.
 - ד. בברכתו מופיע הפסוק: "ליושעתך קיויתי".
 - ה. ברכת הילדים בפרשה.
 - ו. ביטוי המופיע אצל שלושת האבות לפני מותם.
 - ז. בעל חיים הטורף טרפו במהירות.
 - ח. משקה בפרשה.
 - ט. נשארו בארץ גושן ולא עלו לקבור את יעקב.
 - י. כך מתחילה הברכה של יעקב בה אפרים.
- א. מוזכר לפני מנשה.
 - ב. הארץ בה ביקש יעקב להיקבר.
 - ל. המקום בו נראה הקב"ה ליעקב.
 - מ. בנו של מנשה.
 - נ. נבדל.
 - ס. בגד, לבוש. לפי המפרשים (מט. יא.).
 - ע. דם של פרי משבעת המינים.
 - פ. השלימו: "בן --- יוסף בן פורת עלי עין..."
 - צ. כיום עיר בלבנון.
 - ק. כלי נשק יורה חיצים.
 - ר. יוסף מצווה אותם לחנוט את אביו.
 - ש. סוג של נחש ארסי.
 - ת. בברכתו של יוסף: מקום עמוק מאוד. מעמקי האדמה.

"מפי הדיבור" / יצחק לקס

חמינה באינטגרציה

"אני רואה את צורך השעה לאחד את רבדי הציבור הממלכתי-דתי. שלא יהיו רק תלמידות טעונות טיפוח אלא קומבינציה ובכך יעזרו לכל רבדי האוכלוסייה".

בחסינה אנגלמן ז"ל אמו של שוע אנגלמן הווה עובדא.

חסינה, ביתם של יהודה ותמר קיל, אחות בכורה לששה אחים ואחיות, נולדה בעפולה בי"ט טבת תש"ג - 1943.

אביה יהודה קיל, נולד ב-1916 בפטרוגרד שברוסיה להוריו שהיו מחוברים לשיבות פונוביץ', מיר ולובביץ'. לאחר סיום לימודיו בגימנסיה עלה לבדו ארצה בשנת 1934 בהכשרה של תנועת המזרחי. הוריו ושני אחיו שנשארו בלטביה נספו בשואה.

את ראשית דרכו עשה כסבל ובעבודות חקלאיות וכעבור שנתיים, עקב פיטוריו, למד באוניברסיטה העברית ידיעת הארץ, היסטוריה, עברית, סוציולוגיה וחינוך. באותה תקופה שימש יחד עם הרב נריה ופרופ' דב רפל כמזכ"ל בני עקיבא. הוא הצטרף להגנה ולחם בנווה יעקב. מפעם לפעם זכה להתארך בסעודה שלישית אצל הרב קוק זצ"ל.

סבתא תמר ביתו של הרב שלמה גבורין זצ"ל מראשי ישיבת סלבודקה, נולדה בתרע"ז בביאלסטוק. לאחר שסיימה את הגימנסיה "תרבות", הדריכה בקן השומר הדתי בביאלסטוק ולאחר מכן עלתה לארץ בשנת תרצ"ו.

הוריה של חסינה הכירו בבני עקיבא. תמר למדה תואר ראשון ושני בספרות עברית והיסטוריה, ובשנת 1941 נישאו.

הוריה של חסינה בחרו בחיי שליחות וחינוך והתחילו את דרכם החינוכית בכפר הרא"ה שם הדריכו וחינוכו ניצולי שואה. משם המשיכו לעפולה מתוך ציונות וחלוציות. יהודה הקים וניהל את בתי הספר היסודי והתיכון הדתי בעפולה, ואילו תמר לימדה בתיכון הדתי ובהמשך ניהלה אותו.

הבית בו גדלה חסינה ובו התחנכה היה בית של שליחות חינוכית ושל מעורבות ציבורית, שכן אביה כיהן גם כחבר מועצת העיר עפולה ויו"ר המועצה הדתית. בהמשך אף כיהן כמפקח משרד החינוך בצפון ובחיפה.

את שנות ילדותה עשת חסינה בעפולה בביתם הציוני-דתי שהיה צנוע במראהו. את דרכה לבית הספר המרוחק עשתה ברגל או על גבי סוס ועגלה. שם פגשה והכירה חברות מכל העדות, מה שהטביע בה כבר אז את החשיבות של אינטגרציה בכלל, ובמסגרות החינוך בפרט.

באמצע שנות החמישים עברה המשפחה לירושלים לשכונת רחביה. אביה המשיך בתחום החינוך, בהמשך מונה למנהל האגף לחינוך הממלכתי דתי במשרד החינוך, ואמה ניהלה ביד רמה את בי"ס לפידות (ילדים טעוני טיפוח). לאחר פרישת יהודה ממשרד החינוך ייסד ועמד בראש מערכת המפעל הפרשני לתנ"ך המוכר בשם "דעת מקרא" תוך שהוא עצמו מפרש כמה מספרי התנ"ך. פירושיו ומפעלו הגדול זיכו אותו בפרס ישראל למדעי היהדות בשנת 1992.

לאחר המעבר לירושלים, בגיל 12, למדה חסינה בתיכון "אוולניה דה-רוטשילד" ולאחר סיום לימודי התיכון למדה הוראה בסמינר למורים "אפרתה".

בהגיעה לגיל 18 פגשה את ד"ר רובי (בנימין) אנגלמן אשר הגיע לירושלים לפעילות תא הסטודנטים יבנה. חסינה מצאה חן בעיניו והוא הציע לה לטייל עימו.

רובי, יליד 1930 מהעיר בודפשט שבהונגריה ניצל מהשואה בזכות היותו בבית הזכויות. 3 שנים לאחר מלחמת העולם השנייה הגיע לאנגליה על בסיס איחוד משפחות והחל ללמוד בישיבה של הרב שניידר בלונדון.

לאחר כשנה בישיבה שינה כיוון והחל ללמוד לתואר ראשון במתמטיקה באימפריאל קולג'. עם סיום לימודיו בהצטיינות יתירה המשיך במסלול ישיר לדוקטורט בפיסיקה תיאורטית, ולאחר מכן השלים פוסט דוקטורט בפיסיקה באוניברסיטת בריסטול.

בשנת 1958 עלה לארץ מטעמי ציונות ומיד החל ללמד בטכניון. עם חסינה אהובת ליבו התחתן בשנת 1961. היא מצידה נהגה לקרוא לו אהוב נפשי.

מיד לאחר החתונה התקבל רובי לקבוצת מחקר בנושא "מצב מוצק ותיאוריה מוליקולרית" ב-MIT היוקרתית בבוסטון, והזוג הצעיר יצא לשנתיים לארה"ב.

חסינה נרשמה לאוניברסיטת הרווארד היוקרתית, ובתוך שנתיים סיימה תואר ראשון בספרות אנגלית.

עם חזרתם ארצה החליטו הזוג הצעיר לקבוע את מרכז חייהם ברחובות. רובי התחיל לעבוד בכור הגרעיני בנחל שורק, חקר, פרסם רבות והעמיד תלמידים הרבה. על פרסומים אלו זכה לתואר פרופ'. במקביל התחילה חסינה ללמד כמורה לאנגלית בתיכון הדתי גבעת וושינגטון, וכעבור כמה שנים הפכה למנהלת "גבעת וושינגטון".

באותם שנים גם נולדו ילדיהם - מתניהו, כלילה, שוע ונחמה.

חסינה האמינה מאד בשילוב של תלמידות מכל הרמות והעדות והקפידה על טיפוח בנות חלשות. כך התעקשה על קליטת 400 תלמידות עולות מאתיופיה ושילובן המלא במסגרת בית הספר.

"אני רואה את צורך השעה לאחד את רבדי הציבור הממלכתי-דתי. שלא יהיו רק תלמידות טעונות טיפוח אלא קומבינציה ובכך יעזרו לכל רבדי האוכלוסייה".

גם מערכת היחסים שלה עם צוות ההוראה וההורים היה ייחודי. חשוב היה לה מאד לתת יחס הוגן למורים ולמורות. היא לא הסכימה בשום אופן שמשרד החינוך יפטר מורה שהיו לה הרבה ילדים. היא האמינה בנשים שיוכלו לקבל תפקידי ניהול ולעשות אותם בצורה מוצלחת, יחד עם הקדשת זמן לניהול הבית וגידול הילדים. גישה זו לא הייתה מתוך פמיניזם, אלא מתוך אמונה ביכולתו וכשרונו של כל אדם באשר הוא.

ביתם היה מוקפד באסטטיות שלו בבחינת "דירה נאה וכלים נאים". חסיה הקפידה לבשל בעצמה את הבישולים לבני הבית. כך גם בבר המצווה של שוע שסרב שיזמינו אוכל "תעשייתי", בישלה חסיה את כל הבישולים בעצמה.

ההורים השקיעו רבות בחינוך הילדים. את הילדים שלחו לחוגי נוער שוחר מדע בנחל שורק, חוג משניות וחוג פסנתר, בלט וג'ודו. רובי הגם שהשכים קום לדף יומי ולתפילת ותיקין כל יום הקפיד לא לישון בשבת בצהריים. תחת זאת לימד מדי שבת את כל ארבעת ילדיו תנ"ך, כל אחד מפגש פרטני חוויתי בן חצי שעה. מפגשים אלו היו פופולריים ואף משכו אליהם חברים של בני המשפחה שזכרו את השיעורים למשך שנים רבות. הם היו חברי קהילת "מרכז אברהם" ברחובות.

חסיה ראתה חשיבות רבה בהנחלת המורשת, הקפדה בקיום מצוות ובמיוחד על קיום מצוות צדקה לילדיה. באחת הפעמים פגשה אשה בוכייה שסיפרה לה שהיא צריכה להטיס את בנה לניתוח דחוף בחו"ל ואין לה את הכסף הנדרש לכך. חסיה מיד מימנה לה את כרטיס הטיסה. את ילדיה לימדה לתת צדקה לכל מי שפושט את ידו בלי לשאול לשם מה הוא נזקק לכסף. מעל הכל ראתה חסיה חשיבות גדולה בערך המשפחה.

"כך אני מגדירה את עצמי: אדם דתי, אשת משפחה ואדם שעוסק בתחום שקרוב לליבו".

בשנת 1987 לאחר שגדלו ילדיה ואף חלקם התגוררו ולמדו בירושלים, עברה המשפחה לשכונת קריית יובל בירושלים. חסיה התמנתה למנהלת "מדרשת עמליה" שנקלעה לקשיים באותם שנים.

במשך 8 שנים ניהלה את "מדרשת עמליה" והרימה את בית הספר מהמסגר בו הוא היה.

היא לא חששה מעימות עם תלמידותיה, אך בד בבד כיבדה, האמינה והעריכה אותן מאד.

"יש לנהל דו שיח עם התלמידות ולא להנחית עליהן דברים בכח אלא מתוך החלטה הדדית ודיון".

גם עם הורים דעתנים ידעה להתמודד ובשיח מכבד הובילה את מדרשת עמליה למוסד מוצלח ומוביל שבו היו כל המגמות האפשריות עבור הבנות.

לאחר שנות ניהול רבות עברה חסיה לתפקידה האחרון בטרם פרישתה, כמפקחת מטעם האגודה לניהול החינוך.

לאחר פרישתה הקדישה חסיה רבות לטיפול במשפחתה ובנכדיה ואף בהוריה. בכך לימדה היא את כל הסובבים אותה פרק חשוב במצוות כיבוד אב ואם.

חסיה האמינה מאד בנתינה למען האחר ולמען משפחתה. היא נהגה לומר לילדיה את הפירוש לפסוק:

"והריקותי לכם ברכה עד בלי די" - רק בשמרוקנים את הכוס המלאה נותנים לה אפשרות להתמלא מחדש"

למרבה הצער ברבות השנים חלתה בסרטן ואולם על אף מחלתה המשיכה לדאוג ולתת ככל יכולתה לאחרים. רובי בעלה היקר טיפל בה בביתם במסירות אין קץ.

לא הייתה לה כל טרוניה או כעס כלפי שמיא בשל מחלתה. ההפך. היא נהגה לומר שהיא מודה לה' על כל החיים היפים והטובים שנתן לה עד עתה ומתפללת שחסידי ה' ימשיכו. למי ששאל בשלומה הייתה אומרת: **"אני מאושרת! בשביל מה להיות בעצב? מה זה יועיל? צריך לבטוח בה' ולדבוק בו".**

בי"ח טבת תשע"ב עלתה נשמתה של חסיה למרומים.

לתיעוד נא לפנות ליצחק לקס במייל

laxizhak@gmail.com או בסולאר 050-

8806699

בע"ה

אולפנת שלהבת!

אולפנה ערכית - תורנית - טכנולוגית

החלה ההרשמה לביתה ז' תשפ"ה

נותרו מקומות בודדים לכיתות ח' - י'

יוצרות * מתחברות * מצטיינות

אולפנת שלהבת, תירוש ו שוהם, 03-9795755, sholvetsho@gmail.com

ימי ראיונות

הראיונות יתקיימו בעז"ה במתחם האולפנה,

רחוב תירוש ו, שוהם.

ביום שלישי, 16.1

וביום רביעי, 17.1

בין השעות 15:30-19:30

משך הביקור 45 דקות וכולל בתוכו:

מילי
טכנים

מכש
איש

ראיו
קבוצתי

יש להגיע עם תעודת זהות ו/או אישור הוראים